

Литвин В. В. – кандидат юридичних наук, викладач кафедри юридичної психології Національної академії внутрішніх справ, м. Київ
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-2029-0346>

Комунікація поліцейського патрульної поліції зі ЗМІ

Метою статті є розгляд комунікативних особливостей взаємодії поліцейських зі ЗМІ. **Методологія.** У статті використано комплекс наукових методів, а саме: термінологічний, системно-структурний та формально-логічний. **Наукова новизна** полягає у формуванні основних форм і напрямів взаємодії поліцейських патрульної поліції з представниками засобів масової інформації. Встановлено, що чіткий алгоритм взаємодії патрульної поліції із засобами масової інформації забезпечуватиме не тільки висвітлення засобами масової інформації правдивої інформації щодо результатів діяльності поліцейських, а й налагодження ведення відкритого діалогу між представниками медіа та правоохоронними органами під час забезпечення останніми публічної безпеки та порядку. **Висновки.** Проаналізувавши основні форми взаємодії поліції із засобами масової інформації, було визначено, що така взаємодія: 1) об'єднує сили для конкретної мети – інформування населення; 2) дає впевненість, що інформація, яка становитиме державну таємницю, не буде оприлюднена; 3) забезпечує надійне партнерство між сторонами; 4) сприяє тому, що поліція забезпечує доступ до власної публічної інформації в порядку та відповідно до вимог, визначених законом; 5) надає можливість поліції мати надійного партнера з представниками засобів масової інформації в налагодженні суспільних відносин з громадськістю. Узагальнено алгоритм дій поліцейського щодо взаємодії із представниками засобів масової інформації. Так, визначено, що кожна зі сторін цієї комунікації несе певні обов'язки щодо іншої: журналісти мають перебувати у визначених правоохоронцями місцях під час проведення на території масових зібрань, а поліція своєю чергою має прийти на допомогу пресі, якщо порушують її професійні права. Акцентовано увагу на тому, що вміння працівників патрульної поліції будувати відносини з представниками преси розглядають як важливий критерій оцінювання їхнього професійного рівня, політичної та правової культури.

Ключові слова: комунікація; поліцейський патрульної поліції; преса; Національна поліція України; засоби масової інформації; імідж поліції.

Вступ

В умовах реформування найвагомішої ланки правоохоронних органів, а саме Національної поліції України, практика співробітництва поліцейських із засобами масової інформації (далі – ЗМІ) позитивно впливає на правоохоронну діяльність і сприяє підвищенню позитивного іміджу та довіри населення до Національної поліції України загалом.

Національна поліція України та ЗМІ повинні однаково служити інтересам народу, адже функціонують вони в одному соціальному середовищі. Постійна взаємодія зі ЗМІ не лише сприяє поліпшенню рівня довіри населення, але й має профілактичний характер. Проте підвищений рівень криміногенності, спалахи насильства на вулицях, часті випадки непорозуміння між поліцейськими та представниками ЗМІ під час проведення масових заходів, недостовірна (компрометуюча) інформація, подана представниками преси щодо діяльності поліції, велика кількість вчинення правопорушень щодо працівників ЗМІ в зоні ООС змушують дещо переглянути форми та заходи співпраці поліції зі ЗМІ.

Мета і завдання дослідження

Метою дослідження є окреслення комунікативних особливостей взаємодії поліцейських зі

ЗМІ. Для її досягнення було поставлено такі завдання:

- виокремити основні права й обов'язки журналістів та працівників патрульної поліції під час забезпечення публічної безпеки й порядку;
- висвітлити основні форми та методи взаємодії поліцейських патрульної поліції зі ЗМІ;
- узагальнити алгоритм дії поліцейського під час взаємодії з представниками ЗМІ.

Виклад основного матеріалу

Варто сказати, що необхідність налагоджувати діалог між журналістами та поліцейськими патрульної поліції не підлягає сумніву, адже тільки конструктивна співпраця допоможе кожній зі сторін якісно виконувати свої професійні обов'язки та не піддаватися стресам і негативним впливам через неякісне виконання однією зі сторін своїх обов'язків. Професійна діяльність як поліцейських, так журналістів, на яку припадає значна частина життя людини, належить до числа факторів, що глибоко впливають на формування й розвиток її індивідуально-психологічних особливостей і в майбутньому (Yareschenko, 2019). Крім цього, їх співпраця, перш за все, полягає в застосуванні різних методів і форм впливу засобів масової інформації на свідомість громадян, метою якого є спроба зменшення рівня злочинності серед

населення, зменшення кількості службових злочинів серед працівників патрульної поліції та сприяння налагодженню партнерських відносин між поліцією та населенням.

Для ведення відкритого діалогу поліцейських зі ЗМІ, в Україні постала необхідність упровадження практик побудови їхніх стосунків у межах партнерської моделі взаємодії, правові основи якої складають цілу систему із законів та підзаконних правових актів. Вивчення поліцейськими цих правових основ здійснюється під час навчання у вищих навчальних закладах зі специфічними умовами навчання МВС України, згідно з навчальними планами й програмами, якими передбачено вивчення психологічних дисциплін, пов'язаних з ефективною комунікацією, стресостійкістю поліцейських тощо (Barko, Ostapovych, & Barko, 2018).

У правовому полі регулювання взаємодії поліцейських патрульної поліції із засобами масової інформації важливу роль відіграють норми Конституції України, які передбачають право громадян на отримання інформації, пов'язаною з їхнім життям та безпекою.

Необхідно звернути увагу й на те, що частини 1 та 2 статті 34 Конституції України закріплюють гарантії права на свободу вираження поглядів, передбачаючи: «Кожному гарантується право на свободу думки і слова, на вільне вираження своїх поглядів і переконань. Кожен має право вільно збирати, зберігати, використовувати і поширювати інформацію усно, письмово або в інший спосіб – на свій вибір».

Варто підкреслити, що свобода слова гарантована також і пунктом 1 статті 10 Європейської Конвенції про захист прав людини та основоположних свобод, який передбачає: «Кожен має право на свободу вираження поглядів. Це право включає свободу дотримуватися своїх поглядів, одержувати і передавати інформацію та ідеї без втручання органів державної влади і незалежно від кордонів. Ця стаття не перешкоджає державам вимагати ліцензування діяльності радіомовних, телевізійних або кінематографічних підприємств» (Orlyshko, 2014). Тобто, це означає, що право на свободу слова має кожен: і пересічний громадянин, і правоохоронець, і журналіст.

Слід звернути увагу й на те, що у реалізації права на свободу слова в кожній демократичній державі важливу роль відіграють журналісти та засоби масової інформації. Згідно з Конвенцією Європейського Суду преса є вартовим демократії. Преса має також обов'язок збирати й передавати суспільно-важливу інформацію та ідеї, оскільки громадськість має право їх отримувати.

Загальна декларація прав людини, прийнята 10 грудня 1948 року на сесії Генеральної

Асамблеї ООН, прямо диктує (ст. 19) право на свободу переконань та їхнє вільне вираження, що включає в себе і свободу пошуку, одержання й поширення інформації та ідей будь-якими засобами й незалежно від державних кордонів. Це положення Декларації має загальний характер і не дозволяє з достатньою чіткістю говорити про те, яка саме інформація є об'єктом конкретного права людини ("Vzaiemodiiia OVS", 2017).

Якщо ж говорити про законодавчу базу, яка прямо регулює взаємодію підрозділу Національної поліції та засобів масової інформації, то слід вказати на Закон України від 2 липня 2015 року № 580-VIII «Про Національну поліцію». У статті 9 цього закону вказано, що поліція здійснює свою діяльність на засадах відкритості та прозорості, забезпечує постійне інформування органів державної влади та органів місцевого самоврядування, а також громадськості про свою діяльність у сфері охорони та захисту прав і свобод людини, протидії злочинності, забезпечення публічної безпеки і порядку.

Поліція забезпечує доступ до публічної інформації, власником якої вона є, у порядку та відповідно до вимог, визначених законом. Поліція може оприлюднювати (поширювати) інформацію з обмеженим доступом лише у випадках та в порядку, визначених законом (Pavlyk, 2015).

Усі інші правові норми з врегулювання взаємодії поліцейських зі ЗМІ представлені законами України «Про доступ до публічної інформації», «Про інформацію», які закріплюють право громадян України на інформацію, закладають правові основи інформаційної діяльності; «Про порядок висвітлення діяльності органів державної влади та органів місцевого самоврядування в Україні засобами масової інформації», який визначає порядок всебічного й об'єктивного висвітлення діяльності органів державної влади та органів місцевого самоврядування засобами масової інформації та захисту їх від монопольного впливу органів тієї чи іншої гілки державної влади або органів місцевого самоврядування; «Про Національну поліцію», який прямо вказує на взаємодію з населенням на засадах партнерства, відкритість і прозорість своєї діяльності визначає важливими принципами діяльності поліції; «Про телебачення і радіомовлення», який регулює діяльність телерадіоорганізацій на території України, визначає правові, економічні, соціальні, організаційні умови їх функціонування, спрямовані на реалізацію свободи слова, прав громадян на отримання повної, достовірної та оперативної інформації, на відкрите й вільне обговорення

суспільних питань; «Про суспільне телебачення і радіомовлення України», який визначає правові й організаційні умови функціонування системи суспільного телебачення та радіомовлення в Україні; «Про інформаційні агентства», який закріплює правові основи діяльності в Україні інформаційних агентств та їх міжнародного співробітництва; «Про державну підтримку засобів масової інформації та соціальний захист журналістів», який визначає правові, економічні, організаційні засади державної підтримки засобів масової інформації та соціального захисту журналістів.

Відповідно до п. 7 ч. 2 ст. 26 Закону України «Про друковані засоби масової інформації (пресу)» представник ЗМІ має право здійснювати письмові, аудіо- та відеозаписи із застосуванням необхідних технічних засобів, за винятком випадків, передбачених законом ("Zakon Ukrainy", 1992), шукати, запитувати, одержувати та поширювати інформацію; у зв'язку із запитом інформації бути прийнятим посадовими особами; відвідувати державні органи та організації, прес-служби, підприємства та установи; отримувати доступ до документів і матеріалів, за винятком їх фрагментів, що містять відомості, які становлять державну, комерційну або іншу спеціально охоронювану законом таємницю; публікувати, копіювати, оголошувати чи іншим способом відтворювати документи та матеріали: записи, зокрема з використанням засобів аудіо- та відеотехніки, кіно- і фотозйомки, за винятком випадків, передбачених законом; матеріалів, призначених для розповсюдження висловлених власних думок й оцінок; перевіряти достовірність, наданої джерелами, інформації; відмовитися від підготовки за своїм підписом повідомлення або матеріалу, що суперечить його переконанням; зняти свій підпис під повідомленням або матеріалом, зміст якого, на його думку, було спотворено в процесі редакційної підготовки, чи заборонити або іншим чином домовитися про умови та характер використання цього повідомлення або матеріалу; поширювати підготовлені ним повідомлення та матеріали за власним підписом, під псевдонімом або без підпису (Pavly, 2015).

Крім цього, представники преси мають право відкрито проводити фото- та відеозйомку будівель підрозділів поліції, фое та інформаційних стендів у них. Спеціальний дозвіл для цього не потрібний.

З огляду на зазначені вище права преси, основними формами взаємодії поліцейських патрульної поліції з представниками ЗМІ мають бути:

– надання журналістам інформації щодо діяльності органів Національної поліції,

– акредитація журналістів при НПУ;
– укладання творчих договорів про співпрацю;
– спільне планування виступів у ЗМІ;
– проведення спільних благодійних акцій, випусків рубрик і теле- та радіопрограм;
– проведення «прямих ліній», «прямих ефірів» та «круглих столів»;
– організація роботи телефонів довіри, вивчення отриманої кореспонденції, відгуків на виступи ЗМІ та підтримка у судових позовах.

Варто зазначити, що і поліцейські, і представники ЗМІ мають бути толерантними один до одного, уважними до слів співбесідника, витриманими, емоційно врівноваженими та дипломатичними (Lobznanidze, 2017).

Аналіз форм взаємодії поліції зі ЗМІ дозволяє зосередити увагу на таких напрямках взаємодії, які в юридичній науковій літературі іноді збігаються з формами взаємодії:

1. Взаємообмін інформацією, що становить спільний інтерес.
2. Вивчення та аналіз оперативного стану.
3. Обмін позитивним досвідом.
4. Проведення спільних семінарів і конференцій.
5. Участь у правовій пропаганді.
6. Взаємодія у проведенні цільових заходів (рейдів, патрулювання тощо).
7. Взаємодія в підвищенні рівня професійної підготовки.
8. Розроблення та погодження планів взаємодії.
9. Технічна взаємодія.
10. Розроблення пропозицій з питань зміцнення правопорядку та вдосконалення законодавства.
11. Участь у профілактиці правопорушень.

Вищезазначені форми взаємодії надають можливість поліції:

– налагодити відносини зі ЗМІ;
– бути впевненим у тому, що до громадськості надходить лише компетентна інформація;
– знати щодо підтримки з боку ЗМІ у випадку офіційного оприлюднення інформації;
– бути надійними партнерами із представниками ЗМІ у налагодженні суспільних відносин з громадськістю;
– реалізовувати взаємодію на високому професійному рівні;
– знати, що інформація, яка становитиме державну таємницю, не буде оприлюднена.

Також, час від часу, між цими структурами може формуватися соціальний альянс, який короткостроково об'єднує сили для конкретної мети (Kostiuk, Lytvyn, & Mozol, 2017).

Забезпечуючи публічну безпеку і порядок, поліцейські патрульної поліції зі ЗМІ повинні з'ясувати:

– місце розташування журналістів та відеокамер;

– порядок пересування представників ЗМІ, які забезпечують відео- та фотозйомку;

– можливість роботи ЗМІ за «живим» ланцюгом правоохоронців;

– можливість організувати коментар уповноваженої особи «з місця забезпечення поліцейськими публічної безпеки і порядку».

Якщо ж під час виконання поліцейськими службових завдань виникла надзвичайна ситуація, то вони можуть сповістити журналісту:

– вичерпну інформацію щодо події без надмірної деталізації;

– інформацію про час, дату, місце затримання підозрюваного;

– інформацію чи був спротив з боку підозрюваної особи, застосування зброї;

– інформацію щодо характеру, суті та формулювання звинувачення (вказати статтю Кримінального кодексу, викласти, у чому полягає диспозиція статті та яка передбачена санкція);

– інформацію щодо необхідності допомоги з боку громадян та її вид;

– ім'я та прізвище особи, яка проводить слідчі дії (це стосується висвітлення діяльності органу, який проводить розслідування та сприяє інформуванню громадян) (Kostiuk, Lytvyn, & Mozol, 2017).

Причому журналісту слід пам'ятати, що законодавство обмежує доступ до наступної інформації:

– прізвище, ім'я та по батькові затриманого, підозрюваного, обвинуваченого до набрання чинності вироком суду (ст. 296 ЦК України);

– прізвище, ім'я та по батькові потерпілого без його згоди (ст. 296 ЦК України);

– будь-які фото- або відеоматеріали, які вказують на особу у випадках розшуку особи або для захисту прав та інтересів фізичної особи.

Однак така інформація може бути надана за наявності виняткових обставин:

– коли розголошення такої інформації допоможе розслідуванню, розшуку або в затриманні підозрюваного, або для захисту прав та інтересів фізичної особи;

– необхідна для громадян як попередження про можливу небезпеку;

– є загальновідомою для громадян через великий суспільний резонанс або стосується публічної особи.

Слід зазначити, що саме засоби масової інформації є найшвидшими та найпотужнішими комунікаційними каналами й можуть стати

у пригоді правоохоронцям при розв'язанні питань громадської безпеки, забезпечення правопорядку тощо.

Тому працівники патрульної поліції:

– мають приходити на допомогу журналістам, коли їх б'ють, виганяють, порушують їхні професійні права, заважають їм виконувати професійні обов'язки;

– не можуть удавати, що нічого не відбувається в конфліктній ситуації;

– мають виявляти повагу до журналістів як до співгромадян, не ставитися до них зверхньо, не принижувати їхню гідність;

– повинні пред'являти свої посвідчення;

– мають допускати журналістів до периметра, ближчого до місця подій, щоб вони мали змогу якісніше висвітлити події, якщо це не заважає виконувати свої обов'язки;

– повинні пропускати журналістів на виборчі дільниці, якщо їх кількість відповідає нормам закону ("Zakon Ukrainy", 1992).

Поліцейським важливо знати, що згідно зі ст. 171 Кримінального кодексу України такі дії, як:

– недопущення журналіста до участі у пресконференції;

– позбавлення журналіста чи засобу масової інформації можливості скористатися переважним правом на одержання інформації;

– необґрунтована відмова в задоволенні запиту щодо доступу до офіційних документів або наданні письмової чи усної інформації;

– незаконне вилучення тиражу друкованої продукції – можуть розцінюватись як перешкодження законній професійній діяльності журналіста (протиправне створення будь-яких перепон, обмежень, заборон щодо одержання, використання, поширення та зберігання інформації окремим журналістом (журналістами) чи засобом масової інформації) та тягнути за собою юридичну відповідальність.

Зі свого боку журналісти повинні:

– дотримуватися стандартів ввічливої поведінки та правил журналістської етики, бути ввічливими з поліцейськими патрульної поліції, виконувати прохання працівників поліції;

– виявляти повагу до правоохоронців як до співгромадян, не ставитися до них зверхньо, не принижувати їхню гідність;

– не вступати до словесної перепалки з правоохоронцями в місцях масового скупчення людей;

– не вчиняти провокаційних дій у зонах масових заходів, які контролюються поліцейськими патрульної поліції;

– не заважати фізичним втручанням роботі працівників виборчих комісій, не брати участь у

виборчих технологіях та маніпуляціях на виборчих дільницях;

– журналісти повинні відвідувати інструктажі для ознайомлення з тими, хто забезпечуватиме безпеку заходу, та з оперативною ситуацією ("Vzaiemodiiia OVS", 2017).

Необхідно зазначити, що ділове спілкування передбачає не стільки передачу емоційних станів, скільки передачу належної інформації (Tarnavskiy, 2015). Саме тому для змістовного ділового спілкування між поліцією та представниками преси необхідно, перш за все, вміти говорити й вміти слухати.

Наукова новизна

Наукова новизна полягає в окресленні основних форм і напрямів взаємодії поліцейських патрульної поліції з представниками ЗМІ. Установлено, що чіткий алгоритм взаємодії патрульної поліції зі ЗМІ, який забезпечуватиме не тільки висвітлення ЗМІ правдивої інформації щодо результатів діяльності поліцейських, а й налагодження ведення відкритого діалогу між представниками медіа та правоохоронними органами під час забезпечення останніми публічної безпеки та порядку.

Висновки

Проаналізувавши основні форми взаємодії поліції зі ЗМІ, було визначено, що така взаємодія: 1) об'єднує сили для конкретної мети – інформування населення; 2) дає впевненість, що інформація, як становитиме державну таємницю, не буде оприлюднена; 3) забезпечує надійне партнерство між сторонами; 4) сприяє тому, що поліція забезпечує доступ до публічної інформації, власником якої вона є, у порядку та відповідно до вимог, визначених законом; 5) дає право поліції мати надійного партнера із представниками ЗМІ у налагодженні суспільних відносин з громадськістю. Поміж цим, узагальнено алгоритм дії поліцейського щодо взаємодії із представниками ЗМІ. Так, визначено, що кожна зі сторін цієї комунікації несе певні обов'язки щодо іншої: журналісти мають перебувати у визначених правоохоронцями місцях під час проведення на території масових зібрань, а поліція, в свою чергу, повинна прийти на допомогу пресі, якщо порушують її професійні права. Наголошено, що уміння працівників патрульної поліції будувати стосунки з представниками преси розглядається як важливий критерій оцінки їхнього професійного рівня, політичної та правової культури.

REFERENCES

- Barko, V.I., Ostapovych, V.P., & Barko V.V. (2018). Napriamy vdoskonalennia profesiinoi psykhologichnoi pidgotovky politseiskyykh Natsionalnoi politzii Ukrainy [Areas of improvement of professional psychological training of police officers of the National Police of Ukraine]. *Psykhologichnyi zhurnal Instytutu psykhologii imeni H.S. Kostiuka Natsionalnoi Akademii pedagogichnykh nauk Ukrainy, Psychological journal of the GS Kostyuk Institute of Psychology of the National Academy of Pedagogical Sciences of Ukraine*, 4(14). doi: <https://doi.org/10.31108/2018vol14iss4> [in Ukrainian].
- Kostiuk, V.L., Lytvyn, V.V., & Mozol, V.V. (2017). *Vzaiemodiiia orhaniv natsionalnoi politzii iz ZMI shchodo zabezpechennia publicnogo poriadku [Interaction of National Police Bodies with the Media to Ensure Public Order]*. Kyiv: Nats. akad. vnutr. Sprav [in Ukrainian].
- Lobznanidze, G.I. (2017). Cherty lichnosti, neobkhodimye dlia peregovornoy kompetentsii [Personality Requirements for Negotiation Competency]. *Psikhologo-pedagogicheskie osnovaniia kompleksnogo poznaniia sovremennogo cheloveka i obshchestva, Psychological and pedagogical foundations of a comprehensive knowledge of modern man and society*. Retrieved from <https://cyberleninka.ru/article/n/peregovornaya-kompetentnost-i-uchet-aktsentuatsii-lichnosti>. doi: <https://doi.org/10.25629/HC.2017.12.13> [in Russian].
- Opryshko, L. (2014). *Pravovi aspekty vzaiemovidnosyn mizh pravookhoronnymy orhanamy ta ZMI v Ukraini [Legal aspects of the relationship between law enforcement agencies and the media in Ukraine]*. Retrieved from <http://www.npu.gov.ua/uk/publish/article/1076201> [in Ukrainian].
- Pavlyk, Yu. (2015). *Prava ta oboviazky pratsivnykiv ZMI. Problema porushennia prav zhurnalistiv [Rights and duties of media workers. The problem of violation of journalists' rights]*. Retrieved from <http://h.ua/story/417214> [in Ukrainian].
- Tarnavskiy, M.T. (2015). Neverbalni zasoby dilovoho spilkuvannia ta upravlinnia personalom [Non-verbal means of business communication and personnel management]. *Ekonomika kharchovoi promyslovosti, Economics of the food industry*, 26. Retrieved from <http://journals.uran.ua/fie/article/view/44036>. doi: <https://doi.org/10.15673/2312-847x.26/2015.44036> [in Ukrainian].

- Vzaimodiia OVS zi ZMI u formuvanni pozytyvnykh stereotypiv [Interaction of OBC with the media in forming positive stereotypes]. (2017). *Osoblyvosti vzaimodii zasobiv masovoi informatsii z pravoohoronnyimi orhanamy, Features of interaction of mass media with law enforcement agencies: Proceedings of the International Round table* (p. 48). Kyiv: Nats. akad. prokuratury Ukrainy. Retrieved from http://semestr.com.ua/book_378_glava_149_3.html [in Ukrainian].
- Yareshchenko, O.V. (2019). Profesiine vyhorannia spivrobitnykiv Natsionalnoi politsii Ukrainy: psykholohichni peredumovy i ryzyky [Professional burnout of the National Police of Ukraine: psychological preconditions and risks]. *Psykholohichniy zhurnal Instytutu psykholohii imeni H.S. Kostyuka Natsionalnoi Akademii pedahohichnykh nauk Ukrainy, Psychological journal of the GS Kostyuk Institute of Psychology of the National Academy of Pedagogical Sciences of Ukraine, 5(9)*. Retrieved from <https://www.apsijournal.com>. doi: <https://doi.org/10.31108/1.2019.5.9> [in Ukrainian].
- Zakon Ukrainy "Pro drukovani zasoby masovoi informatsii (presu) v Ukraini": vid 16 lystop. 1992 r. No. 2782-XII [Law of Ukraine "About the print media in Ukraine" from November 16, 1992, No. 2782-XII]. (n.d.). zakon.rada.gov.ua. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2782-12> [in Ukrainian].
- Zakon Ukrainy "Pro informatsiiu": 2 zhovt. 1992 r. No. 2657-XII [Law of Ukraine "About information" from October 2, 1992, No. 2657-XII]. (n.d.). zakon.rada.gov.ua. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2657-12> [in Ukrainian].
- Zakon Ukrainy "Pro Natsionalnu politsiiu": vid 2 lyp. 2015 r. No. 580-VIII [Law of Ukraine "About the National Police" from July 2, 2015, No. 580-VIII]. *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy, Information of the Verkhovna Rada of Ukraine, 40-41, 379* [in Ukrainian].

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

- Барко В. І., Остапович В. П., Барко В. В. Напрями вдосконалення професійної психологічної підготовки поліцейських Національної поліції України. *Психологічний журнал Інституту психології імені Г. С. Костюка Національної Академії педагогічних наук України*. 2018. № 4 (14). doi: <https://doi.org/10.31108/2018vol14iss4>.
- Костюк В. Л., Литвин В. В., Мозоль В. В. Взаємодія органів національної поліції із ЗМІ щодо забезпечення публічного порядку : метод. рек. Київ : Нац. акад. внутр. справ, 2017. 40 с.
- Лобжанидзе Г. И. Черты личности, необходимые для переговорной компетенции. *Психолого-педагогические основания комплексного познания современного человека и общества*. 2017. URL: <https://cyberleninka.ru/article/n/peregovornaya-kompetentnost-i-uchet-aktsentsiatsii-lichnosti>. doi: <https://doi.org/10.25629/HC.2017.12.13>.
- Опришко Л. Правові аспекти взаємовідносин між правоохоронними органами та ЗМІ в Україні. 2014. URL: <http://www.npu.gov.ua/uk/publish/article/1076201>.
- Павлик Ю. Права та обов'язки працівників ЗМІ. Проблема порушення прав журналістів. 2015. URL: <http://h.ua/story/417214>.
- Тарнавський М. Т. Невербальні засоби ділового спілкування та управління персоналом. *Економіка харчової промисловості*. 2015. № 26. URL: <http://journals.uran.ua/fie/article/view/44036>. doi: <https://doi.org/10.15673/2312-847x.26/2015.44036>.
- Взаємодія ОВС зі ЗМІ у формуванні позитивних стереотипів. *Особливості взаємодії засобів масової інформації з правоохоронними органами: міжнародний та національний досвід* : матеріали Міжнар. круглого столу (Київ, 23 листоп. 2016 р.). Київ : Нац. акад. прокуратури України, 2017. 48 с. URL: http://semestr.com.ua/book_378_glava_149_3.html.
- Ярещенко О. В. Професійне вигорання співробітників Національної поліції України: психологічні передумови і ризики. *Психологічний журнал Інституту психології імені Г. С. Костюка Національної Академії педагогічних наук України*. 2019. № 5 (9). URL: <https://www.apsijournal.com>. doi: <https://doi.org/10.31108/1.2019.5.9>.
- Про друковані засоби масової інформації (пресу) в Україні : Закон України від 16 листоп. 1992 р. № 2782-XII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2782-12>.
- Про інформацію : Закону України від 2 жовт. 1992 р. № 2657-XII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2657-12>.
- Про Національну поліцію : Закон України від 2 лип. 2015 р. № 580-VIII. *Відомості Верховної Ради України*. 2015. № 40–41. Ст. 379.

Стаття надійшла до редколегії 07.08.2019

Lytvyn V. – Ph.D in Law, Lecture of the Department of Legal Psychology of the National Academy of Internal Affairs, Kyiv, Ukraine
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-2029-0346>

Communication of Patrol Police Officers with the Media

The purpose of the article is to consider the communicative peculiarities of the police interaction with the media. *The methodology.* The complex of scientific methods, namely: terminological, systematic-structural and formal-logical is used in the article. *The scientific novelty* lies in the formation of the main forms and directions of interaction between patrol police officers and media representatives. It is established that a clear algorithm of the patrol police interaction with the media will provide not only the media coverage of true information of police activity results but also will create an open dialogue between media representatives and law enforcement agencies while performing their duties of safeguarding public security and order. **Conclusions.** On the background of the main forms of the police interaction with the media's analysis it is stated, that such interaction: 1) unites forces for achieving a specific purpose - informing the population; 2) gives assurance that the state secret information will not be disclosed; 3) promotes reliable partnership between the parties; 4) facilitates the police provision of the access to the public information which belongs to it in the manner and in accordance with the requirements established by law; 5) gives to the police the hope to have a reliable media partner in establishing public relations with the community. Meanwhile, the algorithm of the police officer's action in the process of interaction with mass media representatives is generalized. It is determined that each of the parties of this communication has certain responsibilities as to the other: during mass meetings on the police territory journalists should be on the defined by law enforcement officers' places, and the police, in its turn, should give the assistance to the press if their professional rights are violated. Attention is drawn to the fact that the ability of patrol officers to build relationships with members of the press is regarded as an important criterion for assessing their professional level, political and legal culture.

Keywords: communication; patrol police officers; press; National Police of Ukraine; mass-media; the image of the police.